

بررسی مروری اثرات سلامتی و زیست محیطی میکروپلاستیک ها

علی اکبر دهقان^{۱،۲}، محمد درویش متولی^{۳،۴}، مصطفی کریمایی^{*۵}

- ^۱ استادیار گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ایران
^۲ مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ایران
^۳ مرکز تحقیقات بهداشت، ایمنی و محیط، دانشگاه علوم پزشکی البرز، کرج، ایران
^۴ گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی البرز، کرج، ایران
^۵ استادیار گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشکده بهداشت دامغان، دانشگاه علوم پزشکی سمنان، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۷/۰۱، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۸/۰۱

چکیده

زمینه و هدف: میکروپلاستیک ها در سال های اخیر به عنوان یک مشکل زیست محیطی پیچیده ظاهر شده اند. میکرو پلاستیک ها به طور کلی به هر ذره جامد مصنوعی نامحلول در آب، با شکل و اندازه منظم یا نامنظم با قطر معادل یا کمتر از ۵ میلی متر اطلاق می گردد. یکی از نگرانی های اصلی در مورد میکروپلاستیک ها اثرات و خطرات احتمالی است که بر اکوسیستم ها و سلامت انسان می توانند داشته باشند و عدم قطعیت های زیادی در ارتباط با این اثرات وجود دارد. از این رو خود میکروپلاستیک ها می توانند با آسیب رساندن به بافت ها اثرات نامطلوبی از جمله مشکلات ذهنی و تولید مثلی، آسیب های روده ای، مشکلات ایمنی و سمیت عصبی را ایجاد کنند و مواد شیمیایی و میکروارگانیسم های همراه آنها نیز ممکن است اثرات ناشناخته ای بر سلامت انسان داشته باشند.

مواد و روش ها: مطالعه حاضر یک مطالعه مروری جامع نگر با رویکرد زیست محیطی و سلامت انسان است. در این مطالعه تلاش گردید با استفاده از بررسی و مرور مطالعاتی که در بازه ی زمانی ۲۰ ساله از سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۲۴ انجام شده بود و در پایگاه اطلاعاتی مختلف نظیر Google Scholar، Elsevier Scopus، PubMed، ResearchGate، Springer، ScienceDirect، ProQuest، منتشر شده بود، اهمیت، منشاء، مکانیسم و نوع اثرات میکرو پلاستیک ها بر بافتهای مختلف بدن انسان و بخش های مختلف محیط زیست برای دانشجویان و محققان فعال و علاقمند در این حوزه مشخص و برجسته گردد.

یافته ها: متوسط میزان جذب میکروپلاستیک توسط هر نفر در سال بر اساس غذای مصرفی حدود ۳۹۰۰۰ تا ۵۲۰۰۰ ذره در سال تخمین زده می شود. میکروپلاستیک ها با رنگ ها و اندازه های مختلف از ۸۰۰ نانومتر تا ۵ میلیمتر در نمونه های انسانی متعددی از جمله ریه، شیر مادر، کبد، طحال، جفت، خون، خلط، روده بزرگ، بزاق، منی، ادرار و بیضه شناسایی شده اند.

نتیجه گیری: با وجود تحقیقات زیادی که انجام شده شکاف های تحقیقاتی بسیاری در این زمینه وجود دارد که باید با مطالعات بهتر و دقیقتر پر شوند و اقدامات کنترلی که در حال حاضر برای کاهش میکروپلاستیک انجام می گردد نیز کافی نیستند و برای کاهش قابل توجهی سطح میکروپلاستیک ها نیاز است اقدامات جدی تری و کارآمدتری صورت بگیرد.

واژه های کلیدی: میکروپلاستیک ها، اثرات سلامتی، آلودگی محیط زیست

مقدمه

میکروپلاستیک ها در سال های اخیر به عنوان یک مشکل زیست محیطی پیچیده ظاهر شده اند. میکرو پلاستیک به طور کلی به هر ذره جامد مصنوعی نامحلول در آب، با شکل و اندازه منظم یا نامنظم با قطر معادل یا کمتر از ۵ میلی متر اطلاق می گردد. نخستین بار در اوایل دهه ۲۰۰۰ بود که حضور همه جانبه میکروپلاستیک ها در اکوسیستم های دریایی، آب های شیرین و زیر زمینی نگرانی هایی را در مورد اثرات بالقوه آنها بر محیط زیست و سلامت انسان ایجاد کرد^{۱، ۲}. میکروپلاستیک ها معمولا از منابع مختلفی نظیر تجزیه پسماندهای پلاستیکی، منسوجات مصنوعی و محصولات بهداشتی و مراقبت شخصی نشات می گیرند^۳. محصولات پلاستیکی به دلیل ویژگی های مانند قیمت پایین، مقاومت در برابر رطوبت، استحکام بالا و سهولت در ساخت، بسیار مورد استفاده قرار می گیرند در میان مصرف کنندگان محبوب هستند^{۴، ۵}. به طور کلی، نزدیک به ۶۰ درصد محصولات پلاستیکی تولیدی بدون آنکه اقدامات مناسبی روی آنها شکل بگیرد به صورت زباله به محیط زیست منتقل می شوند و این حجم عظیم از پلاستیک ها برای قرن ها بدون هیچ تغییر و تجزیه ای در جهان باقی خواهد ماند^{۶، ۷}.

یکی از نگرانی های اصلی در مورد میکروپلاستیک ها اثرات و خطرات احتمالی است که بر اکوسیستم ها و سلامت انسان می تواند بگذارند و عدم قطعیت های زیادی در ارتباط با این اثرات وجود دارد. از این رو جهت ارزیابی اثرات و خطرات میکروپلاستیک ها بر محیط زیست و سلامت انسان، باید داده های مربوط به میزان مواجهه و اثر میکروپلاستیک ها فراهم باشد. اگرچه داده هایی زیادی در مورد سطح مواجهه با میکروپلاستیک ها در محیط های مختلف و اثر آنها بر موجودات گوناگون در دهه های اخیر به دست آمده است، اما همچنان ابهامات زیادی در مورد ترکیبات شیمیایی موجود در ساختار این میکروپلاستیک ها باقی است. میکروپلاستیک ها می توانند از دو منظر دارای اهمیت باشند: (۱) مواد افزودنی و پلیمرهای سازنده که در ساختار این مواد به کار رفته اند تا کیفیت و عملکرد محصولات پلاستیکی را بهبود بخشند، (۲) مواد شیمیایی ناشناخته ای که به واسطه محیطی که پلاستیک ها در آن استفاده و یا دفع شده اند جذب آنها شده است^{۸-۱۰}. پلیمرها و مواد افزودنی مختلفی در ساختار میکرو پلاستیک ها دیده میشود، بعضی از این پلیمر ها و افزودنی های مربوطه در جدول (۱) نمایش داده شده است:

جدول ۱. پلیمر ها و افزودنی های به کار رفته در ساختار میکرو پلاستیک ها^{۱۱}

ترکیب شیمیایی	نام اختصاری	ترکیب افزودنی	نام اختصاری
آکریلونیتریل بوتادین استایرن	ABS	بیس-فنول A	BPA
آکرلیک	AC	دی بوتیل فتالات	DBP
رزین اپوکسی	EP	دی اتیل فتالات	DEP
پلی آمید	PA	دی - (۲- اتیل اگزیریل فتالات)	DEHP
پلی کاپرولاکتون	PCL	هگزا برومو سیکلو دکان	HBCD
پلی اتیلن	PET	نونیل فنول	NP
پلی اتیلن دانسیته پایین	PE-LD	پلی برمو دی فنیل اتر	PBDEs
پلی اتیلن خطی با دانسیته پایین	PE-LLD	استر فتالات	phthalates
پلی اتیلن خطی با دانسیته بالا	PE-HD		
پلی اتیلن تری فتالات	PET		

همچنین ترکیبات شیمیایی مختلفی نیز وجود دارند که می توانند جذب میکروپلاستیک ها گردند و ماهیت آنها را خطرناکتر سازند، که از میان می توان به ترکیبات مانند دی کلرو دی فیل تری کلرواتان (DDT)، هیدروکربن های معطر چند حلقه ای (PAHs) و پلی کلرینتد بی فیل ها (PCBs) اشاره کرد.^{۱۱} اما خود میکروپلاستیک ها نیز می توانند به صورت مستقیم با آسیب رساندن به بافت ها اثرات نامطلوبی از جمله مشکلات ذهنی و تولید مثلی، آسیب روده ای، مشکلات ایمنی و سمیت عصبی را ایجاد کنند و مواد شیمیایی و میکروارگانیزم های همراه آنها نیز ممکن است اثرات ناشناخته ای بر سلامت انسان داشته باشند.^۹

اثرات ناشناخته و بالقوه سلامتی میکروپلاستیک ها همواره به طور فزاینده ای به عنوان یک نگرانی مهم مورد توجه بوده است. مطالعات نشان داده اند که انسان از طریق بلعیدن، استنشاق و تماس پوستی در معرض میکروپلاستیک ها قرار می گیرد و نگرانی های بسیاری در مورد اثرات طولانی مدت آنها بر سلامتی انسان وجود دارد.^{۱۲، ۱۳} با وجود اینکه که اثرات زیست محیطی میکروپلاستیک ها تقریباً شناسایی و مستند شده است، اما پیامدهای آن برای سلامتی انسان کمتر شناخته شده است و نیاز به بررسی و مطالعه جامعتری دارد.^{۱۴، ۱۵} انسان سالانه میلیون ها تن زباله پلاستیکی را وارد محیط هایی نظیر دریاها، رودها، کوهها، جنگلها و مراتع می کند که هم میکروپلاستیک ها و هم نانوپلاستیک ها ناشی از تجزیه و تبدیل این زباله های پلاستیکی به اجزای کوچکتر در محیط هستند.^{۱۶، ۱۷}

اساساً میکروپلاستیک ها به نوع اولیه و ثانویه طبقه بندی می گردند که نوع اولیه آن شامل آن دسته از مواد پلاستیکی است که در لوازم آرایشی و بهداشتی، گلوله های پلاستیکی و الیاف مصنوعی مانند لباس های نایلونی استفاده می شود و در حین استفاده و پس از دفع آنها وارد محیط می شوند. اما نوع ثانویه آن شامل آن دسته از ذرات پلاستیکی است که در نتیجه تجزیه، سایش و خرد شدن زباله های پلاستیکی بزرگتر در محیط در اثر عوامل طبیعی مانند نور خورشید

(به ویژه پرتوفا بنفش)، آب، باد یا فرایندهای بیولوژیکی شامل باکتری ها و آنزیم ها ایجاد می شوند.^{۱۷}

پسماند های پلاستیکی پس از رها شدن در محیط توسط عوامل فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی خرد و تجزیه شده و در آب، هوا و خاک انتشار می یابند و سلامت انسان را از مسیرهای مختلفی نظیر بلعیدن آب و غذا آلوده به میکروپلاستیک ها، استنشاق میکروپلاستیک های موجود در هوا و تماس پوستی با میکروپلاستیک های موجود در محیط تهدید می کنند. مواد شیمیایی و پلاستیکی موجود در محصولات مراقبت های شخصی و بهداشتی، میکروپلاستیک های موجود در نمک خوراکی و آب آشامیدنی از طریق خوردن و آشامیدن وارد بدن انسان می شوند، همچنین میکروپلاستیک های خرد و تجزیه شده می توانند از طریق تماس با پوست و مخاط وارد بدن انسان به ویژه کودکان شوند.^{۱۷، ۱۸}

میکرو پلاستیک ها اثرات نامطلوب گوناگونی بر موجودات زنده و محیط زیست دارند که این اثرات را می توان به سه دسته تقسیم کرد: اثرات فیزیکی، اثرات شیمیایی و اثرات بیولوژیکی. اثرات فیزیکی به اندازه ذرات، شکل و غلظت میکروپلاستیک های انباشته شده در بدن بستگی دارد، که می توانند سبب آسیب و التهاب های بافتی در نقاط مختلف بدن شوند.^{۱۹، ۲۰} اثرات شیمیایی مربوط به مواد شیمیایی خطرناکی است که معمولاً همراه میکروپلاستیک ها حضور دارند و می توانند منجر به اختلال در سیستم درون ریز بدن گردند. اثرات بیولوژیکی میکرو پلاستیک ها ناشی از فعل و انفعالات و اختلال در فرایندهای سلولی و مولکولی است که می تواند منجر استرس اکسیداتیو و سمیت ژنی گردد.^{۲۱}

^{۲۳} از اینرو با توجه به اثرات جدی و قابل توجه این آلاینده ها در محیط زیست و سلامت انسان هدف از این مطالعه بررسی اثرات میکروپلاستیک ها بر سلامت انسان و نگرانی های زیست محیطی آنها می باشد.

مواد و روش ها

مطالعه حاضر یک مطالعه مروری جامع نگر با رویکرد زیست محیطی و سلامت انسان است. در این مطالعه تلاش گردید با استفاده از بررسی و مرور مطالعاتی که در بازه ی زمانی ۲۰ ساله از سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۲۴ انجام شده بود و در پایگاه اطلاعاتی مختلف نظیر Google Scholar, PubMed, ResearchGate, Elsevier, Scopus, Springer, ScienceDirect, ProQuest, منتشر شده بود، اهمیت، منشاء، مکانیسم و نوع اثرات میکرو پلاستیک ها بر بافتهای مختلف بدن انسان و بخش های مختلف محیط زیست برای دانشجویان و محققان فعال و علاقمند در این حوزه مشخص و برجسته گردد.

در این مطالعه تحقیقات در منابع الکترونیکی و پایگاه های داده مختلف صورت گرفت و تعداد ۱۶۶ مقاله با موضوع میکروپلاستیک ها استخراج گردید که از این میان ۴۴ مقاله با معیار عدم تطابق موضوعی حذف گردید و بررسی اجمالی روی ۱۲۲ مقاله صورت گرفت و با در نظر گرفتن تقدم و تأخر زمانی و همچنین عدم تشابه محتوایی در نهایت تعداد ۸۰ مقاله مورد تایید نهایی قرار گرفت و جهت استفاده در مطالعه حاضر انتخاب گردید. با بررسی متون، روش کار و محتوای نتایج این مقالات اطلاعات مورد نیاز در حوزه های مختلف نظیر آب، هوا و خاک و همچنین اثرات ایجاد شده در ارگان های مختلف انسان و حیوان استخراج و طبقه بندی گردید و سپس از اطلاعات بدست آمده با ذکر منابع در مقاله حاضر استفاده گردید.

یافته ها

میکروپلاستیک ها با رنگ ها و اندازه های مختلف از ۸۰۰ نانومتر تا ۵ میلی متر در نمونه های انسانی متعددی از جمله ریه، شیر مادر، کبد، طحال، جفت، خون، خلط، روده بزرگ، بزاق، منی، ادرار و بیضه شناسایی شده اند، که می توانند اثرات برگشت ناپذیر و غیر قابل پیش بینی را بر سلامت انسان تحمیل کنند^{۲۵،۲۴}.

اثرات بر دستگاه گوارش: اصلی ترین مسیر ورود میکرو پلاستیک ها به بدن انسان و حیوان، دستگاه گوارش در درجه اول مصرف غذاهای دریایی، شیر، آب جو، عسل، شکر، نمک و آب بطری شده می باشد^{۲۸-۲۶}.

متوسط میزان جذب میکروپلاستیک توسط هر نفر در سال بر اساس غذای مصرفی حدود ۳۹۰۰۰ تا ۵۲۰۰۰ ذره در سال تخمین زده می شود. یکی از مواد غذایی که در این زمینه حایز اهمیت است شیر و محصولات لبنی است که تحقیقات بسیاری بر روی آن صورت گرفته است^{۲۹،۱۳}. که حاکی از وجود مقادیر قابل توجهی ذرات میکروپلاستیک با اندازه های بین ۰/۱ تا ۵ میکرومتر در محصولات لبنی بودند^{۳۰}.

غلظت هایی از میکرو پلاستیک ها در محصولات دریایی نیز ثبت شده است که حاکی از وجود غلظت ۰/۰۷ تا ۲/۲۲ قطعه میکرو پلاستیک در هر گرم از محصولات دریایی است. این قطعات که عمدتاً از پلی پروپیلن (PP)، پلی اتیلن (PE) و پلی استایرن (PS) تشکیل شده اند و قطری در حدود ۲۰ تا ۲۰۰ میکرومتر دارند^{۳۱،۹}.

مطالعاتی که در این زمینه تحت شرایط کنترل شده آزمایشگاهی انجام شده است نشان می دهد که حیوانات با جذب میکرو پلاستیک ها و نانوپلاستیک ها می توانند آن ها را در پیکره ی خود جذب و انباشت کنند. که این انباشت بسته به سطح تغذیه ای موجودات مختلف متفاوت می باشد. انباشت ذرات با حرکت در زنجیره غذایی افزایش می یابد و با قرار گرفتن انسان در راس این زنجیره ی غذایی سبب افزایش مواجهه در انسان می گردد^{۳۲}.

در مطالعه ای که بوسیله ی کاست و همکارانش انجام شد مشخص گردید که ۸۱ درصد از نمونه های آبی که از سیستم های توزیع آب گرفته شده بود دارای میکروپلاستیک هایی، با الیاف عمدتاً کوچکتر از ۵ میکرومتر بودند^{۳۳}. مطالعات دیگر این یافته ها را تأیید و نشان دادند که ذرات میکروپلاستیک با قطر ۵ تا بیش از ۱۳۵۰ میکرومتر در آب معدنی یافت شدند. جالب توجه است که در این مطالعه

ها با اندازه ۲۰-۸۰۰ میکرومتر را تایید کرد. مجموع جرم تمام میکرو پلاستیک ها به ازای هر شرکت کننده از ۰/۰۱ تا ۱۴/۶ میلی گرم متغیر بود^{۴۱}.

در مطالعه ای که بر روی سنجش بیسفنول A و برخی دیگر از ترکیبات مرتبط با میکروپلاستیک ها در نمونه هایی از ماهی های شمال شرقی اقیانوس اطلس انجام گرفت، ارتباط بین سطوح آلودگی بیسفنول و میکروپلاستیک ها در نمونه های ماهی تایید گردید و ریسک مصرف آن ماهی ها برای سلامت انسان نیز مورد ارزیابی قرار گرفت. این تحقیق نشان داد که بیشترین مقدار بیسفنول A در کبد و عضله ماهی به ترتیب با حداکثر غلظت ۳۰۲ و ۲۷۲ نانوگرم بر گرم وزن خشک ماهی اندازه گیری گردید^{۴۲}. داده های حاصل از اندازه گیری میکروپلاستیک ها در اکوسیستم های آبی در جدول (۲) نمایش داده شده است

تعداد ذرات در آب هر دو نوع بطری شیشه ای و پلی اتیلن ترفتالات تفاوت چندانی نداشت^{۳۴، ۳۵}.

همچنین غلظت های بسیار بالایی از میکروپلاستیک ها در آب شور و شیرین مشاهده شد که برابر بود با میانگین غلظت ۰/۰۵ قطعه میکرو پلاستیک در هر لیتر آب تصفیه شده سیستم آبرسانی و غلظت هایی از ۰/۵۷ تا ۱۵۵۶۰ قطعه میکرو پلاستیک در هر متر مکعب از آب شور دریا یافت شد^{۳۱}.

مطالعات اخیر نشت و آزاد شدن میکروپلاستیک ها از بسته بندی های پلاستیکی مواد غذایی به ویژه در دماهای بالا، مانند چای کیسه ای، کتری های پلاستیکی و بطری های شیر نوزادان را تایید می کند^{۳۶، ۳۷}. به طور کلی میانگین میزان جذب میکرو پلاستیک ها در انسان بین ۰/۱ تا ۵ گرم میکروپلاستیک در هفته از تمام مسیر ها می باشد که معادل وزن یک کارت اعتباری می باشد در این میان نوزادان نسبت به بزرگسالان با سطوح بیشتری از مواجهه و جذب میکروپلاستیک ها روبرو هستند^{۳۸، ۳۹}.

مطالعه ی دیگری حضور ۹ نوع میکروپلاستیک را در مدفوع انسان تایید کرد که پروپیلن و پلی اتیلن ترفتالات نوع غالب بودند. تمامی نمونه های مدفوع از نظر حضور میکرو پلاستیک ها مثبت بودند، به صورت میانگین ۲۰ ذره میکرو پلاستیک با قطر ۵۰ تا ۵۰۰ میکرومتر در هر ۱۰ گرم مدفوع شمارش گردید^{۴۰}. که نتیجه این مطالعه با نتیجه مطالعه ای که بر روی ۲۶ دانش آموز صورت گرفت مطابقت دارد. در آن مطالعه نمونه مدفوع ۲۳ دانش آموز از ۲۶ دانش آموزی که در این مطالعه شرکت کرده بودند وجود میکرو پلاستیک

جدول ۲- غلظت های اندازه گیری شده میکروپلاستیک ها در اکوسیستم های آبی و موجودات آبی

محل اندازه گیری	محیط اندازه گیری	میکروپلاستیک های اندازه گیری شده	مشخصات منبع
ایرلند	آب شور دریا	۴۰-۲۸۰ عدد میکروپلاستیک در هر لیتر	مارتین و همکاران
چین	ماهی های قرمز آب شیرین	قطعات پلی استایرن و PVC به ترتیب با قطر با قطر ۵۰۰-۳۰ نانومتر و ۱-۱۰۰۰ میکرومتر در بافت ماهی های قرمز یافت شد.	وی شی و همکاران ^{۴۳}
پکن	آب باران و روناب حاصل	۱/۶ - ۲۹/۶ عدد میکرو پلاستیک در هر لیتر از روناب ۰/۷ تا ۶ عدد میکروپلاستیک در هر لیتر آب باران	چنگ و همکاران ^{۴۴}
خلیج سنگو چین	در صدف های خوراکی	میکروپلاستیک هایی با سایز ۰/۵ - ۰/۰۵ میلیمتر در بافت صدف های خوراکی یافت گردید	وانگ و همکاران ^{۴۵}
دریای مدیترانه	در آب دریا	۱ عدد میکرو پلاستیک در هر ۲۵ میلی لیتر یافت گردید.	فون کاوونبرگ و همکاران ^{۴۶}
دریای سیاه	آب دریا	۲۰ عدد میکرو پلاستیک در هر ۵۰ میلی لیتر یافت گردید	سانچز- ویدال و همکاران ^{۴۷}
دریای منجمد شمالی	آب دریا	۲۳۰۳ عدد میکرو پلاستیک در هر لیتر یافت گردید	برگمن و همکاران ^{۴۸}
اقیانوس اطلس شمالی	آب شور	۸۰۰ عدد میکروپلاستیک در هر لیتر یافت شد	وودال و همکاران ^{۴۹}
چین	ماهی زبرا	ذرات پلی آمید، پلی آتیلن، پروپیلن و پی وی سی با قطر ۷۰ میکرومتر و پلی استایرن با قطر ۱ میکرومتر در بافت ماهی های زبرا یافت شد.	لی و همکاران ^{۵۰}

در این میان مطالعات دیگری نشان دادند که بیماری های التهابی روده در بیمارانی که در معرض میکرو پلاستیک ها بودند به مراتب و به طور قابل توجهی بیشتر از افرادی بود که در معرض نبودند^{۵۱، ۵۲}. به گفته وو و همکاران، عملکرد میتوکندری سلول ها در مواجهه با پلی استایرن که به صورت میکروپلاستیک وارد سلول ها می گردد مختل می شود^{۵۳}. میکروپلاستیک ها همچنین می توانند به عنوان ناقل برای انتقال انواع میکرو ارگانیسم ها عمل کنند^{۵۴}. این میکرو پلاستیک ها می توانند ترکیبات شیمیایی را از بدنه و ساختار پلاستیکی خود آزاد کنند یا مواد شیمیایی دیگر را از محیط پیرامون خود نیز جذب کنند^{۵۱}. در جدول (۲) به نتایج حاصل از غلظت های اندازه گیری شده ی میکروپلاستیک ها در آب و مواد خوراکی که می توانند از طریق دستگاه گوارش وارد بدن انسان گردند پرداخته شده است.

اثرات بر دستگاه تنفسی: یکی از اثرات میکروپلاستیک ها بر بافت ریه و سلامت تنفسی انسان ناشی از استنشاق آنها و تحریک اپیتلیوم تنفسی است که واکنش بیولوژیکی آنها به خواص فیزیکوشیمیایی میکرو پلاستیک ها بستگی دارد. منابع نانوپلاستیک ها و مسکروپلاستیک های موجود در هوا شامل لباس های با منشا پلاستیک، لجن خشک شده تصفیه خانه ها، و بافت تایرهایی است که به دلیل سایش مکانیکی در حین رانندگی در هوا پراکنده می شوند می باشند. مجموع مساحت کیسه های هوایی ریه ها تقریباً ۱۵۰ متر مربع است و دارای یک لایه بافتی نازک با ضخامت کمتر از ۱ میکرومتر است. این لایه به نانوذرات اجازه می دهد تا به مویرگ ها نفوذ کنند و توزیع سیستمیک در بدن را از این طریق تسهیل می کنند^{۵۵}.

کالبد شکافی روی بافت ریه انسان نشان دهنده حضور و نفوذ میکرو پلاستیک ها به درون ریه ی انسان هاست. ذرات و الیاف پلیمری پلاستیکی در مطالعه ای در ۱۳ نمونه از ۲۰ نمونه انسانی مورد شناسایی قرار گرفت^{۵۶}. برای ارزیابی میزان جذب پلی استایرن موجود در هوا، روشی بر اساس اندازه گیری غلظت خود استایرن و متابولیت های آن مانند اسید ماندلیک و اسید فنیل گلیوکسیلیک در ادرار ایجاد شده است. این متابولیت های ادراری در انسان به عنوان نشانگرهای زیستی برای تعیین مواجهه با استایرن عمل می کنند. افزایش غلظت پلی استایرن و متابولیت های آن در کارگرانی که در معرض مقادیر زیادی پلی استایرن استنشاقی قرار گرفته اند مشاهده شده است^{۵۷}. در مطالعه ای دیگر که در کره جنوبی بر روی غلظت میکرو پلاستیک ها موجود در محیط زیست صورت گرفت، غلظت های بین ۰/۴۵ تا ۶/۶۴ قطعه میکروپلاستیک در هر متر مکعب از هوا گزارش گردید که نسبت به سطوح موجود داخل خانه مقادیر بیشتری نشان داد^{۳۱}. در مطالعه ای دیگر که اندونزی صورت گرفت غلظت میکرو پلاستیک ها در نقاط مختلف شهر سورابایا اندازه گیری شد که نتایج غلظت میکرو پلاستیک ها را در شهر ۵۶ تا ۱۷۵ ذره در هر متر مکعب تعیین کرد^{۵۸}.

اثرات بر سیستم تولید مثل: یکی دیگر از اثرات سلامتی که میکروپلاستیک ها متهم به ایجاد آن هستند اثرات تولید مثلی است که بواسطه ی تاثیر مستقیم این مواد بر اندام های تولید مثلی هر دو جنس زن و مرد ایجاد می گردند و مطالعات مختلفی در حال حاضر در این زمینه در حال انجام است و بسیاری از مطالعات گذشته ارتباط میکروپلاستیک ها با عوارضی نظیر نقص تولید مثل را تایید کرده اند مانند مطالعه ای که نشان می دهد که میکروپلاستیک ها از طریق جذب و آسیب بر روی گونادها، تخمدان ها و رحم می توانند منجر به کاهش باروری در زنان و مردان گردند^{۵۹-۶۱}.

اثرات سرطانزایی: اثرات جهش زایی و شکست کروموزومی یکی دیگر از اثرات تجمعی و طولانی مدت میکروپلاستیک ها است که در صورت مداومت مواجه و

تماس با این ترکیبات می تواند بروز کند و آسیب ها غیرقابل برگشتی را بر سلامت انسان ها تحمیل کند. یکی از این اثرات که در تحقیقات علمی ثبت شده است آسیب غیرقابل برگشت به DNA و افزایش نارسایی عملکرد کروموزوم ها است که در بسیاری از مواجهه های انسانی مشاهده شده است که نهایتا می تواند منجر انواع مختلفی از سرطان ها نظیر خون، لنف، مثانه و... گردد^{۶۲،۶۳}.

اثرات بر سیستم ایمنی بدن: از دیگر اثرات میکروپلاستیک ها بر سلامت انسان می توان به نقص سیستم ایمنی انسان اشاره کرد که در مطالعات مختلف مشخص گردید و می تواند به شکل های مختلف نظیر ایجاد خود ایمنی و یا سرکوب سیستمی ایمنی بدن خود را نشان دهد. بر اساس اندازه، شکل و پراکندگی میکروپلاستیک ها، واکنش های انسانی پس از مواجهه می تواند متفاوت باشد و می تواند منجر به ایجاد پاسخ ایمنی و سیستمیک در انسان گردد^{۶۴}.

اثرات حیوانی: یافته های حاصل از مطالعات حیوانی و آزمایشگاهی در زمینه اثرات میکروپلاستیک ها نشان داد که میکرو پلاستیک ها در آبشش ها، معده و سیستم های متابولیک خرخنگ ها انباشت زیستی دارند و باعث تغییرات نامطلوب سلولی در بدن ماهی ها می شوند^{۶۵،۶۶}. مطالعات دیگری در این زمینه نشان داده است که هم میکروارگانیسم ها و هم آلاینده های دیگر می توانند توسط میکروپلاستیک ها به انسان و حیوان منتقل گردند^{۶۷،۶۸}. و این چنین پیامدهای منفی نظیر تجمع میکرو ارگانیسم ها و آلاینده ها می تواند با توجه به سطحی از آلاینده ها و میکرو ارگانیسم ها که در معرض آن قرار گرفته اند و حساسیت آن گونه متفاوت باشد^{۶۹}.

اثراتی چون استرس اکسیداتیو، سمیت سلولی و انتقال آلاینده به بافت های دیگر از طریق مواجهه با این میکرو پلاستیک های آلوده به مواد شیمیایی و میکرو ارگانیسم ها محتمل می باشد^{۶۹،۷۰}. میکرو پلاستیک ها در اکوسیستم و موجودات زنده ماندگار هستند. در نتیجه، حیواناتی که برای مدت طولانی در معرض میکروپلاستیک ها و اثرات آن ها

قرار می گیرند، به طور بالقوه به اختلالات مزمن، تورم، رشد سلولی غیر کنترل شده، اختلال در سلول های ایمنی و نهایتاً مرگ دچار می شوند.^{۷۱}

بحث

تا به امروز مطالعات اپیدمیولوژیک جدی زیادی برای ارزیابی جذب و اثرات بالقوه میکروپلاستیک ها در انسان انجام نشده است. یکی از نکات کلیدی در ارزیابی خطرات میکروپلاستیک ها برای سلامت انسان، تنوع قابل توجه در خواص فیزیکی و شیمیایی میکروپلاستیک ها و تفاوت ویژگی های جامعه ای است در معرض آن ها قرار دارند. بنابراین مطالعات اپیدمیولوژیک که قرار گرفتن در معرض میکروپلاستیک ها را با پیامدهای سلامتی در جمعیت های انسانی مرتبط می کند در این زمینه بسیار کم و انگشت شمار هستند. و تنها تعداد محدودی از مطالعات تجربی در دسترس است که بر اساس آن ارزیابی ریسک میکروپلاستیک ها بر سلامت انسان انجام شده است که در بسیاری از آن مطالعات نیز ارتباط میکروپلاستیک ها با سلامت انسان کاملاً مشخص نیست. بر اساس شواهد و مطالعات موجود، به نظر می رسد که اثرات و خطرات حاد ناشی از میکروپلاستیک ها برای سلامتی انسان ناچیز است، با این وجود به نظر می رسد مطالعات اپیدمیولوژیک و ارزیابی ریسک بیشتری در این زمینه نیاز است.^{۷۲، ۷۳} ارزیابی خطر میکروپلاستیک ها برای سلامت انسان می تواند و باید در هر زمانی انجام شود و این مطالعات سهم بیشتری از یافته های قابل اتکا را نسبت به مطالعات دیگر برای آنچه که نمی توان به طور دقیق اندازه گیری کرد، فراهم می کنند. ارزیابی ریسک میکروپلاستیک ها بر سلامت انسان به تعیین سه فاکتور مهم کمک می کند:

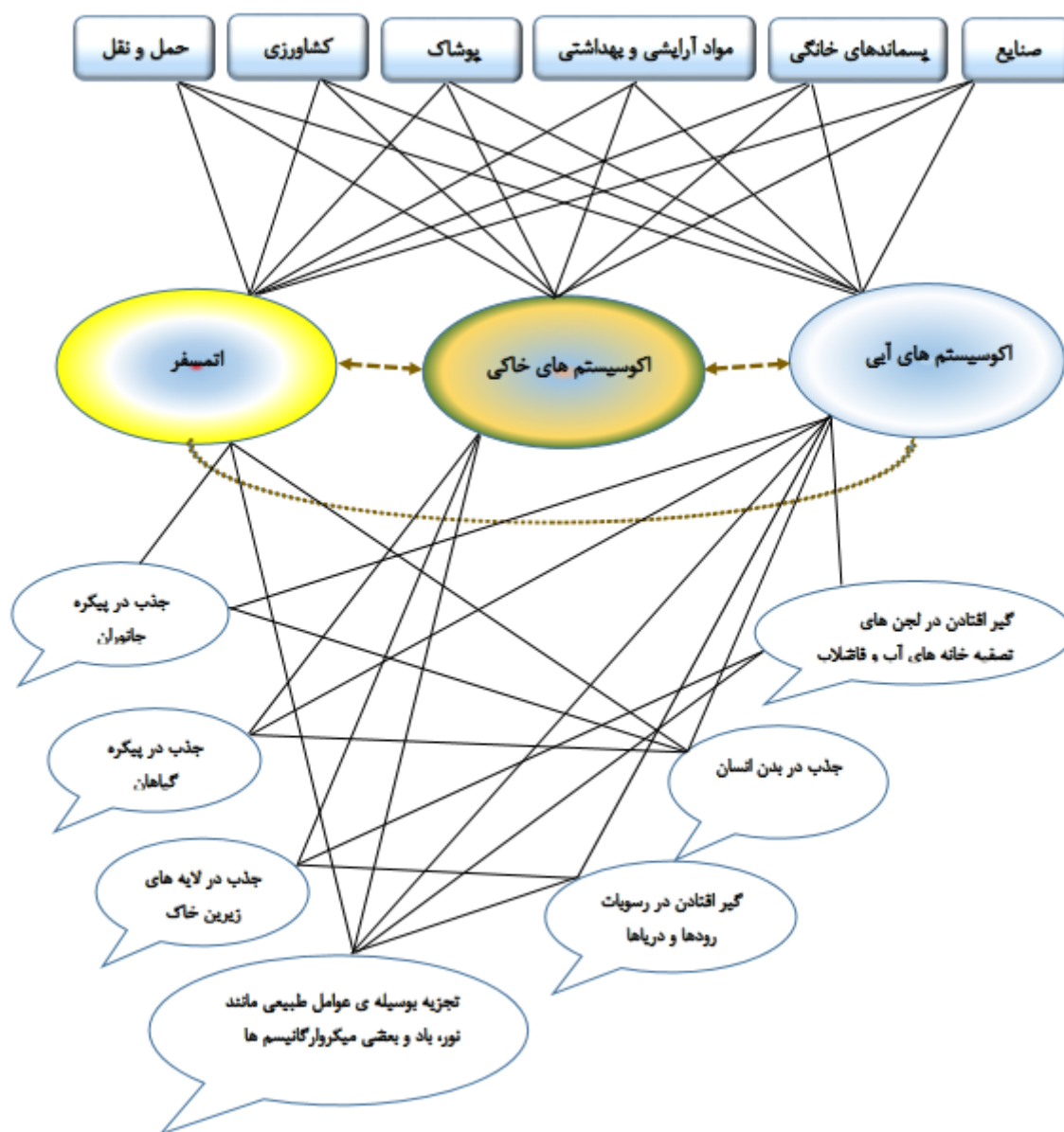
۱. محاسبه کل تجمع زیستی یک ماده از همه ی مسیرهای محتمل

۲. ارزیابی سهم نسبی مواد شیمیایی وارد شده به بدن از طریق پلاستیک ها

۳. تعیین این که آیا تجمع زیستی مواد از طریق میکروپلاستیک ها می تواند سبب شود که میزان دریافتی میکروپلاستیک ها و آلاینده های همراه آن از کل سطح آستانه سمیت فراتر رود.

معمولاً برای ارزیابی خطرات میکروپلاستیک ها از تکنیک Hkanson استفاده می گردد.^{۷۴} بسیاری از متغیرهای خطر، از جمله فاکتور خطر اکولوژیکی بالقوه، شاخص خطر اکولوژیکی بالقوه، فاکتور غلظت میکروپلاستیک و فاکتور پاسخ سمیت با استفاده از این تکنیک مورد بررسی قرار می گیرند.^{۷۵، ۷۶} اگر چه تاریخ دقیق تولید و رها سازی اولین قطعه ی پلاستیکی به طبیعت توسط بشر مشخص نیست اما به روشنی مشخص است که میزان تولید پلاستیک ها در ابتدای دهه ی ۶۰ میلادی از حدود ۱/۳ میلیون تن در سال به حدود ۳۵۹ میلیون تن در سال ۲۰۱۸ میلادی رسیده است که نشانگر سرعت و نرخ رشد افسار گسیخته این مواد و به طبع پسماندهای حاصل از آنها در طبیعت است.^{۷۶} اما یکی از پرسش ها و ابهامات عمده ای که در خصوص میکرو پلاستیک ها مطرح است سرنوشت نهایی آنها می باشد و اینکه دقیقاً چه اتفاقی برای این پلاستیک ها و میکروپلاستیک های رها شده در طبیعت خواهد افتاد. با مطالعاتی که انجام شده است تنها می توان به مقصد این آلاینده ها پس از وارد شدن به محیط اشاره کرد و اینکه می توانند از طریق هوا، آب و خاک وارد پیکره موجودات زنده گردند و بخشی از آن ها می توانند وارد رسوبات رودخانه ها و اکوسیستم های دریایی گردند. اما هنوز در مورد اینکه آیا آنها پس از گذشت زمان بوسیله ی عوامل طبیعی چون نور، باد و باران و یا قارچ ها و میکرو ارگانیسم ها تجزیه می گردند تردید هایی وجود دارد که نشان می دهد حتی با وجود اثبات امکان تجزیه آنها در طبیعت اما بخش زیادی از این ترکیبات به صورت تجزیه نشده در لایه های زیرین خاک، اقیانوس ها و رسوبات آنها باقی خواهند ماند.^{۷۷، ۷۸} در شکل شماره (۱) به سناریو های احتمالی که می تواند

برای این ترکیبات در طول زمان در طبیعت رخ دهد اشاره شده است

شکل ۱- سناریوهای احتمالی که ممکن است برای میکروپلاستیک ها رخ دهد

داده است^{۸۰، ۷۹}. آلودگی مستمر این محیط های آبی اکنون به یک مشکل جهانی تبدیل شده است که نیاز به راه حلی کارآمد و فوری دارد. برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۸ تخمین زد که حدود ۵۰ درصد از صخره های مرجانی جهان به دلیل فعالیت های انسان در خشکی از بین رفته است^{۴۲}.

اگرچه در سالیان و دهه های اخیر استفاده مجدد و بازیافت به کاهش میزان دفع پلاستیک ها کمک شایانی کرده است، اما هنوز سالانه حجم قابل توجهی از پلاستیک ها به صورت پسماندهای پلاستیکی وارد محیط زیست می گردند. افزایش روزافزون جمعیت جهان به دلیل فعالیت های انسان محیط دریایی را تحت تنش های زیست محیطی فزاینده ای قرار

دولت ها و سازمان های بین المللی اقدامات مختلفی را برای کنترل معضل زیست محیطی رو به رشد آلودگی میکروپلاستیک انجام داده اند. اتحادیه اروپا (EU) در خط مقدم این اقدامات بوده است و در درجه اول بر حذف منابع میکروپلاستیک های تولید شده بوسیله ی مصرف کنندگان و زنجیره های تولید تمرکز کرده است. با این حال در سال ۲۰۲۱ میانگین غلظت ۷۰۰ قطعه میکرو پلاستیک در هر کیلوگرم خاک ثبت شده است که نشان دهنده سطوح بالایی از میکروپلاستیک ها در خاک های آلوده شهری نسبت به خاک های مرتفع غیر آلوده دارد^{۳۱}.

به نظر می رسد شواهد علمی و تحقیقاتی در زمینه اثرات سلامتی به خصوص اثرات تجمع میکرو پلاستیک ها بر سلامت انسان در طولانی مدت برای تصمیم سازی و اجماع جهانی جهت تدوین برنامه کاهش جدی تولید میکرو پلاستیک ها به اندازه کافی کارآمد نبوده است و همچنین با توجه به روشن نبودن ارتباط اثرات میکروپلاستیک ها با سهم بار بیماری ها در جوامع انسانی، نیاز است در آینده مطالعات جدی تری در حوزه ی اپیدمیولوژی، ارزیابی ریسک میکروپلاستیک ها بر سلامت انسان و مطالعات ارزیابی سمیت زیستی میکروپلاستیک ها صورت انجام گردد. برخی شکاف های تحقیقاتی که هنوز وجود دارند باید پر شوند، مانند ادغام تحقیقات در سیاست ها کلان برای کمک به بهبود محیط زیست و استانداردسازی روشهای پایش و روش های اختصاصی گزارش آلودگی میکروپلاستیک ها باید انجام گردد.

نتیجه گیری

حضور فراگیر میکروپلاستیک ها در ماتریس های مختلف محیطی در سرتاسر جهان تهدید قابل توجهی برای

اکوسیستم ها، ارگانیسم ها و سلامت انسان است. از آلوده کردن منابع آب و هوا گرفته تا نفوذ به زنجیره های غذایی ما، این قطعات میکروسکوپی به یک آلاینده جهانی با پیامدهای گسترده تبدیل شده اند. رسیدگی به این بحران نیازمند رویکردی چندوجهی است که شامل تلاش های نظارتی، راه حل های نوآورانه و تعهد جمعی به کاهش زباله های پلاستیکی و بهبود سیستم های مدیریت زباله است. در حالی که دولت ها و سازمان های بین المللی گام هایی برای تنظیم و نظارت بر آلودگی میکروپلاستیک برمی دارند، تحقیقات آینده برای درک بهتر مکانیسم های حرکت و جابجایی میکروپلاستیک ها در محیط، توسعه فن آوری های موثر حذف و ایجاد مدل های ارزیابی ریسک استاندارد بسیار مهم است. مقابله با این بحران رو به رشد نیازمند تلاش مشترک همه ذی نفعان است، زیرا تأثیرات میکروپلاستیک ها از مرزها فراتر رفته و همه ی کشور ها و شهرها را تحت تأثیر قرار می دهد.

اقدامات کنترلی که برای کاهش میکروپلاستیک ها انجام می گردد کافی نیست و برای کاهش قابل توجه سطح میکروپلاستیک ها نیاز است اقدامات جدی تری صورت بگیرد. برخی از این اقدامات کنترلی موثر که می تواند انجام گردد شامل ۱. شناسایی منابع اصلی میکروپلاستیک ها ۲. ایجاد آگاهی عمومی در مورد میکروپلاستیک ها از طریق آموزش ۳. افزایش استفاده مجدد و بازیافت محصولات پلاستیکی و دفع مناسب زباله های پلاستیکی ۴. درک شناخت مکانیسم روابط میان میکروپلاستیک ها، موجودات دریایی و محیط زیست دریایی. ۵. بهره برداری از پتانسیل موجودات دریایی (بیشتر آنهایی که منشاء دریایی دارند) که می توانند میکروپلاستیک ها را تجزیه کنند.

References

1. Thompson RC, Olsen Y, Mitchell RP, et al. Lost at sea: where is all the plastic? *Science* 2004;304(5672): 838.
2. Thompson RC. Microplastics in the marine environment: sources, consequences and solutions. *Marine anthropogenic litter* 2015: 185-200.
3. Galloway TS, Cole M, Lewis C. Interactions of microplastic debris throughout the marine ecosystem. *Nature ecology & evolution* 2017;1(5): 0116.
4. Van Cauwenberghe L, Devriese L, Galgani F, et al. Microplastics in sediments: a review of techniques, occurrence and effects. *Marine environmental research* 2015;111: 5-17.
5. Andrady AL. Persistence of plastic litter in the oceans. *Marine anthropogenic litter* 2015: 57-72.
6. Chamas A, Moon H, Zheng J, et al. Degradation rates of plastics in the environment. *ACS Sustainable Chemistry & Engineering* 2020;8(9): 3494-511.
7. Fendall LS, Sewell MA. Contributing to marine pollution by washing your face: microplastics in facial cleansers. *Marine pollution bulletin* 2009;58(8): 1225-8.
8. Wang J, Li Y, Lu L, et al. Polystyrene microplastics cause tissue damages, sex-specific reproductive disruption and transgenerational effects in marine medaka (*Oryzias melastigma*). *Environmental Pollution* 2019;254: 113024.
9. Campanale C, Massarelli C, Savino I, et al. A detailed review study on potential effects of microplastics and additives of concern on human health. *International journal of environmental research and public health* 2020;17(4): 1212.
10. Hahladakis JN, Velis CA, Weber R, et al. An overview of chemical additives present in plastics: Migration, release, fate and environmental impact during their use, disposal and recycling. *Journal of hazardous materials* 2018;344: 179-99.
11. Kershaw PJ, Rochman CM. Sources, fate and effects of microplastics in the marine environment: part 2 of a global assessment. *Reports and studies-IMO/FAO/Unesco-IOC/WMO/IAEA/UN/UNEP joint group of experts on the scientific aspects of marine environmental protection (GESAMP) Eng No 93* 2015.
12. Oberbeckmann S, Labrenz M. Marine microbial assemblages on microplastics: diversity, adaptation, and role in degradation. *Annual review of marine science* 2020;12(1): 209-32.
13. Cox KD, Covernton GA, Davies HL, et al. Human consumption of microplastics. *Environmental science & technology* 2019;53(12): 7068-74.
14. Wright SL, Kelly FJ. Plastic and human health: a micro issue? *Environmental science & technology* 2017;51(12): 6634-47.
15. Bexleitova K, Baimenov A, Varol E, et al. Microplastics in Freshwater Systems: A Review of Classification, Sources, and Environmental Impacts. *Chemical Engineering Journal Advances* 2024: 100649.
16. Kelly NE. Spatial distribution and risk assessment of microplastics in surface waters of the St. Lawrence Estuary. *Science of The Total Environment* 2024;946: 174324.
17. Sharifi H, Attar HM. A review of microplastics measuring methods in water and wastewater bodies. 2021.
18. Deji-Olorunboba O, Agidigbi TS, Jang M. Microplastics and Nano-plastics Contamination in Foods: Current Understanding of the Health Impact on Human and Potential Solutions. *European Journal of Nutrition & Food Safety* 2024;16(5): 11-31.
19. da Costa JP, Chamkha M, Ksibi M, Sayadi S. Effects of microplastics' physical and chemical properties on aquatic organisms: State-of-the-art and future research trends. *TrAC Trends in Analytical Chemistry* 2023: 117192.
20. Zhang S, Wang J, Liu X, et al. Microplastics in the environment: A review of analytical methods, distribution, and biological effects. *TrAC Trends in Analytical Chemistry* 2019;111: 62-72.
21. Xu S, Ma J, Ji R, et al. Microplastics in aquatic environments: occurrence, accumulation, and biological effects. *Science of the total environment* 2020;703: 134699.
22. Ding R, Chen Y, Shi X, et al. Size-dependent toxicity of polystyrene microplastics on the gastrointestinal tract: Oxidative stress related-DNA damage and potential carcinogenicity. *Science of The Total Environment* 2024;912: 169514.
23. da Costa Araújo AP, da Luz TM, Rocha TL, et al. Toxicity evaluation of the combination of emerging pollutants with polyethylene microplastics in zebrafish: Perspective study of genotoxicity, mutagenicity, and redox unbalance. *Journal of Hazardous Materials* 2022;432: 128691.
24. Muniasamy R, Venkatachalam P, Rangarajan V, et al. A comprehensive perspective on sustainable bioprocessing through extractive fermentation: Challenges and prospects. *Reviews in Environmental Science and Bio/Technology* 2023;22(3): 715-37.
25. Zhao Q, Zhu L, Weng J, et al. Detection and characterization of microplastics in the human testis and semen. *Science of The Total Environment* 2023;877: 162713.
26. Kwon J-H, Kim J-W, Pham TD, et al. Microplastics in food: a review on analytical methods and challenges. *International journal of environmental research and public health* 2020;17(18): 6710.
27. Yang D, Shi H, Li L, et al. Microplastic pollution in table salts from China. *Environmental science & technology* 2015;49(22): 13622-7.
28. Mason SA, Welch VG, Neratko J. Synthetic polymer contamination in bottled water. *Frontiers in chemistry* 2018;6: 389699.
29. Kutralam-Muniasamy G, Pérez-Guevara F, Elizalde-Martínez I, Shruti V. Branded milks—are they immune from microplastics contamination? *Science of the Total Environment* 2020;714: 136823.
30. Xu Y, He Q, Liu C, Huangfu X. Are micro-or nanoplastics leached from drinking water distribution systems? : ACS Publications; 2019.
31. Jain I, Reddy A, Rao N. The Widespread Environmental and Health Effects of Microplastics Pollution Worldwide. *Fusion of Multidisciplinary Research, An International Journal* 2021;2.۳۴-۲۲۴ : (۲)

32. Cedervall T, Hansson L-A, Lard M, et al. Food chain transport of nanoparticles affects behaviour and fat metabolism in fish. *PloS one* 2012;7(2): e32254.
33. Kosuth M, Mason SA, Wattenberg EV. Anthropogenic contamination of tap water, beer, and sea salt. *PloS one* 2018;13(4): e0194970.
34. Oßmann BE, Sarau G, Holtmannspötter H, et al. Small-sized microplastics and pigmented particles in bottled mineral water. *Water research* 2018;141: 307-16.
35. Schymanski D, Goldbeck C, Humpf H-U, Fürst P. Analysis of microplastics in water by micro-Raman spectroscopy: Release of plastic particles from different packaging into mineral water. *Water research* 2018;129: 154-62.
36. Li R, Yu L, Chai M, et al. The distribution, characteristics and ecological risks of microplastics in the mangroves of Southern China. *Science of the Total Environment* 2020;708: 135025.
37. Álvarez-Hernández C, Cairós C, López-Darias J, et al. Microplastic debris in beaches of Tenerife (Canary Islands, Spain). *Marine Pollution Bulletin* 2016;116: 32-36.
38. Senathirajah K, Attwood S, Bhagwat G, et al. Estimation of the mass of microplastics ingested—A pivotal first step towards human health risk assessment. *Journal of Hazardous Materials* 2021;404: 124004.
39. Zhang S, Li Y, Chen X, et al. Occurrence and distribution of microplastics in organic fertilizers in China. *Science of the Total Environment* 2022;844: 157061.
40. Schwabl P, Köppel S, Königshofer P, et al. Detection of various microplastics in human stool: a prospective case series. *Annals of internal medicine* 2019;171(7): 453-7.
41. Liu W, Zhang J, Liu H, et al. A review of the removal of microplastics in global wastewater treatment plants: Characteristics and mechanisms. *Environment International* 2021;146: 106277.
42. Emenike P, Araoye O, Academe S, et al., editors. The effects of microplastics in oceans and marine environment on public health—a mini-review. IOP conference series: earth and environmental science; 2022: IOP Publishing.
43. Shi W, Sun S, Han Y, et al. Microplastics impair olfactory-mediated behaviors of goldfish *Carassius auratus*. *Journal of Hazardous Materials* 2021;409: 125016.
44. Zhang J, Ding W, Zou G, et al. Urban pipeline rainwater runoff is an important pathway for land-based microplastics transport to inland surface water: A case study in Beijing. *Science of The Total Environment* 2023;861: 160619.
45. Wang J, Lu L, Wang M, et al. Typhoons increase the abundance of microplastics in the marine environment and cultured organisms: a case study in Sanggou Bay, China. *Science of the Total Environment* 2019;667: 1-8.
46. Van Cauwenberghe L, Vanreusel A, Mees J, Janssen CR. Microplastic pollution in deep-sea sediments. *Environmental pollution* 2013;182: 495-9.
47. Sanchez-Vidal A, Thompson RC, Canals M, De Haan WP. The imprint of microfibrils in southern European deep seas. *PloS one* 2018;13(11): e0207033.
48. Bergmann M, Wirzberger V, Krumpen T, et al. High quantities of microplastic in Arctic deep-sea sediments from the HAUSGARTEN observatory. *Environmental science & technology* 2017;51(19): 11000-10.
49. Woodall LC, Sanchez-Vidal A, Canals M, et al. The deep sea is a major sink for microplastic debris. *Royal Society open science* 2014;1(4): 140317.
50. Lei L, Wu S, Lu S, et al. Microplastic particles cause intestinal damage and other adverse effects in zebrafish *Danio rerio* and nematode *Caenorhabditis elegans*. *Science of the total environment* 2018;619: 1-8.
51. Yan Y, Zhu F, Zhu C, et al. Dibutyl phthalate release from polyvinyl chloride microplastics: Influence of plastic properties and environmental factors. *Water Research* 2021;204: 117597.
52. Wu F, Wang Y, Leung JY, et al. Accumulation of microplastics in typical commercial aquatic species: a case study at a productive aquaculture site in China. *Science of the Total Environment* 2020;708: 135432.
53. Wu P, Huang J, Zheng Y, et al. Environmental occurrences, fate, and impacts of microplastics. *Ecotoxicology and environmental safety* 2019;184: 109612.
54. Kirstein IV, Kirmizi S, Wichels A, et al. Dangerous hitchhikers ?Evidence for potentially pathogenic *Vibrio* spp. on microplastic particles. *Marine environmental research* 2016;120: 1-8.
55. Lehner R, Weder C, Petri-Fink A, Rothen-Rutishauser B. Emergence of nanoplastic in the environment and possible impact on human health. *Environmental science & technology* 2019;53(4): 1748-65.
56. Amato-Lourenço LF, Carvalho-Oliveira R, Júnior GR, et al. Presence of airborne microplastics in human lung tissue. *Journal of hazardous materials* 2021;416: 126124.
57. Persoons R, Richard J, Herve C, et al. Biomonitoring of styrene occupational exposures: Biomarkers and determinants. *Toxicology letters* 2018;298: 99-105.
58. Syaifei AD, Nurasrin NR, Assomadi AF, Boedisantoso R. Microplastic pollution in the ambient air of Surabaya, Indonesia. *Current World Environment* 2019;14(2): 290-8.
59. Chen X-j, Ma J-j, Yu R-l, et al. Bioaccessibility of microplastic-associated heavy metals using an in vitro digestion model and its implications for human health risk assessment. *Environmental Science and Pollution Research* 2022;29(51): 76983-91.
60. González-Acedo A, García-Recio E, Illescas-Montes R, et al. Evidence from in vitro and in vivo studies on the potential health repercussions of micro-and nanoplastics. *Chemosphere* 2021;280: 130826.
61. Sarasamma S, Audira G, Siregar P, et al. Nanoplastics cause neurobehavioral impairments, reproductive and oxidative damages, and biomarker responses in zebrafish: throwing up alarms of wide spread health risk of exposure. *International journal of molecular sciences* 2020;21(4): 1410.
62. Brachner A, Fragouli D, Duarte IF, et al. Assessment of human health risks posed by nano-and microplastics

- is currently not feasible. *International Journal of Environmental Research and Public Health* 2020;17(23): 8832.
63. Winiarska E, Jutel M, Zemelka-Wiacek M. The potential impact of nano-and microplastics on human health: Understanding human health risks. *Environmental Research* 2024: 118535.
 64. Prata JC, da Costa JP, Lopes I, et al. Environmental exposure to microplastics: An overview on possible human health effects. *Science of the total environment* 2020;702: 134455.
 65. Karbalaei S, Hanachi P, Walker TR, Cole M. Occurrence, sources, human health impacts and mitigation of microplastic pollution. *Environmental science and pollution research* 2018;25: 36046-63.
 66. Brennecke D, Ferreira EC, Costa TM, et al. Ingested microplastics (> 100 µm) are translocated to organs of the tropical fiddler crab *Uca rapax*. *Marine pollution bulletin* 2015;96(1-2): 491-5.
 67. Wang J, Tan Z, Peng J, et al. The behaviors of microplastics in the marine environment. *Marine Environmental Research* 2016;113: 7-17.
 68. Naqash N, Manzoor S, Singh R. Microplastic hazard, management, remediation, and control strategies: a review. *International Journal of Environmental Technology and Management* 2023;26(3-5): 153-72.
 69. Cole M, Galloway TS. Ingestion of nanoplastics and microplastics by Pacific oyster larvae. *Environmental science & technology* 2015;49(24): 14625-32.
 70. Schirinzi GF. Chemical and ecotoxicological assessment of microplastics and emerging risks in the coastal environments. 2020.
 71. Smith M, Love DC, Rochman CM, Neff RA. Microplastics in seafood and the implications for human health. *Current environmental health reports* 2018;5: 375-86.
 72. Pan Z, Liu Q, Jiang R, et al. Microplastic pollution and ecological risk assessment in an estuarine environment: The Dongshan Bay of China. *Chemosphere* 2021;262: 127876.
 73. Prarat P, Hongsawat P. Microplastic pollution in surface seawater and beach sand from the shore of Rayong province, Thailand: Distribution, characterization, and ecological risk assessment. *Marine Pollution Bulletin* 2022;174: 113200.
 74. Hakanson L. An ecological risk index for aquatic pollution control. A sedimentological approach. *Water research* 1980;14(8): 975-1001.
 75. Peng G, Xu P, Zhu B, et al. Microplastics in freshwater river sediments in Shanghai, China: a case study of risk assessment in mega-cities. *Environmental Pollution* 2018;234: 448-56.
 76. Shanmugam V, Das O, Neisiany RE, et al. Polymer recycling in additive manufacturing: An opportunity for the circular economy. *Materials Circular Economy* 2020;2: 1-11.
 77. Haque F, Fan C. Fate of microplastics under the influence of climate change. *Iscience* 2023.
 78. Kane IA, Clare MA. Dispersion, accumulation, and the ultimate fate of microplastics in deep-marine environments: a review and future directions. *Frontiers in earth science* 2019;7: 80.
 79. Auta HS, Emenike CU, Fauziah SH. Distribution and importance of microplastics in the marine environment: a review of the sources, fate, effects, and potential solutions. *Environment international* 2017;102: 165-76.
 80. Alimba CG, Faggio C. Microplastics in the marine environment: Current trends in environmental pollution and mechanisms of toxicological profile. *Environmental toxicology and pharmacology* 2019;68: 61-74.

Review study of microplastics Health and environmental Effects

Aliakbar Dehghan^{1,2}, Mohammad Darvishmotevalli^{3,4}, Mostafa Karimaei^{5*}

1. Department of Environmental Health Engineering, Alborz University of Medical Sciences, Karaj, Iran

2. Department of Environmental Health Engineering, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

3. Research Center for Health, Safety and Environment (RCHSE), Alborz University of Medical Sciences, Karaj, Iran

4. Department of Environmental Health Engineering, Alborz University of Medical Sciences, Karaj, Iran

5. Department of Environmental Health Engineering, Damghan School of Health, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran

Email: mostafakarimaei@gmail.com

Received: 22 September 2024, Accepted: 22 October 2024

ABSTRACT

Background: recently microplastics environmentally concerned in the world. Basically microplastics mentions to any synthetic insoluble solid particles with a even or uneven shape and with a diameter equal or less than to 5 mm. main concerns about microplastics is the unknown possible effects and hazards they can have on ecosystems and human health, which several uncertainties are related to these effects. So microplastics can cause different adverse effects such as mental and reproductive problems, intestinal damage, immune and neurotoxicity disorders. Also chemicals and microorganisms accompanying with microplastics could impose unpredictable effects on human health.

Methods: The current study is a comprehensive review with an environmental and human health attitude. This study intended to recognize and highlighted the importance, origin, mechanism and effects of microplastics on different tissues of the human body and different parts of the environment for interested students and researchers in this field by using the review of the studies that carried out and published in the period of 2000 to 2024 and in the various database such as Google Scholar, Elsevier, Scopus, ResearchGate, PubMed, ProQuest, Science Direct and Springer.

Results: based on different study average intake of microplastics in human is estimated to be around 39,000 to 52,000 particles per year based on the food consumption and Microplastics with different colors and sizes from 800 nm to 5 mm have been detected in several human samples including lung, breast milk, liver, spleen, placenta, blood, sputum, large intestine, saliva, semen, urine and testis.

Conclusion: Despite several research carried out about microplastics, but significant data gaps still exist about microplastics which must be fulfilled with new innovative and scientific study. The preventative measures that are currently carried out in order to reduce microplastics are not sufficient, and more remarkable and efficient actions must be taken to significantly reduce the level of microplastics in the world.

Keywords: Microplastics, Health Effects, Environmental Pollution